

Agatha Mystery

Primera edició: setembre del 2012

Títol original italià: *Missione safari*

Textos: Sir Steve Stevenson

Editing: Mario Pasqualotto

Coberta original i il·lustracions: Stefano Turconi

Adaptació del disseny i maquetació: Emma Camacho

Edició: David Sánchez Vaqué

Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir

Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

Projecte editorial d'Atlantya Dreamfarm s.r.l., via Leopardi, 8 - 20123
Milà, Itàlia

© 2012 Istituto Geografico De Agostini, S.p.S., Novara, per l'edició italiana

© 2012 Laia Font i Mateu, per la traducció

© 2012 La Galera, SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

Drets internacionals © Atlantya S.p.A., via Leopardi, 8 - 20123 Milà
(Itàlia) - foreignrights@atlantya.it, www.atlantya.com

La Galera, SAU Editorial

Josep Pla, 95

08019 Barcelona

www.lagalera.cat

lagalera@grec.cat

Imprès a Limpergraf. Mogoda, 29-31 Polig. Ind. Can Salvatella.

08210 Barberà del Vallès

Dipòsit legal: B-19.717-2012

Imprès a la UE

ISBN: 978-84-246-4180-1

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè n'autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

Sir Steve Stevenson

MISSIÓ SAFARI

Il·lustracions de
Stefano Turconi

Traducció de Laia Font i Mateu

laGalera

VUITENA MISSIÓ

PARTICIPANTS

Agatha

Dotze anys, aspirant a escriptora de novel·la negra, té una memòria formidable.

Larry

Estudiant matusser de la prestigiosa escola per a detectius Eye.

Mister Kent

Exboxejador i majordom amb un impecable estil britànic.

Haida

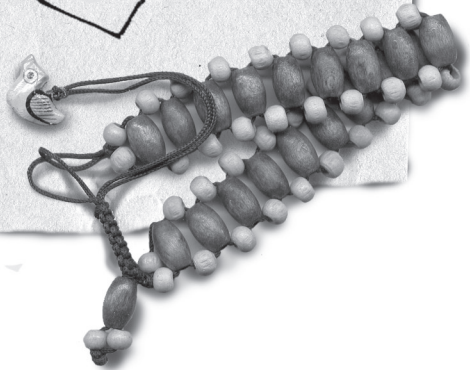
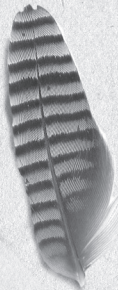
Cabells curts i físic espectacular. Porta l'empresa Safari sense Fronteres.

Watson

Gat siberià pestilent amb l'olfacte d'un gos coniller.

DESTINACIÓ: KENYA

OBJECTIU

Trobar un exemplar rar de girafa blanca desaparegut misteriosament a la reserva nacional del Massai Mara, enmig de la sabana.

A la Lucilla

Dono les gràcies a Matteo Cortini per les divertides anècdotes sobre el seu accidentat safari a Kenya; a Davide Morosinotto pels valuosos consells, i a Giovanna Canzi pels ànims constants i les solucions precises i puntuals.

El jove Larry Mystery, aspirant a detectiu amb una passió desenfrenada per la tecnologia, vivia en un àtic al centre de Londres, ple a vessar d'extravagàncies tecnològiques. No era una persona ordenada, i sovint passava que les peces de la seva col·lecció no acabaven bé: un lector MP3 glaçat al congelador, un ordinador portàtil ofegat a la banyera, un comandament de videojocs fos al microones.

Només un objecte era digne de la seva màxima atenció: l'artefacte especial conegut amb el nom d'EyeNet. Un instrument molt valuós que l'escola per a detectius Eye International donava als seus alumnes. Un concentrat de funcions futuristes con-

tingut en una carcassa de titani resistent. En Larry el tenia penjat a la paret per no perdre'l mai de vista.

També aquella tarda de final d'abril, la seva mirada s'hi dirigia sense parar per comprovar que era a lloc. Enfeinat remenant una ràdio vella d'antenes tortes, en va arrencar amb compte tots els circuits interns i els va deixar a terra. El paviment de la sala era una estesa caòtica de components electrònics, fils, transistors i altre material recuperat d'aparells inutilitzats.

Eren les dues del migdia de dissabte i el noi tot just s'acabava de cruspir un entrepà amb moltes presses. Què era tan urgent?

Aquella última setmana havia seguit per videoconferència les classes d'Estratagemes i Escapatòries, una disciplina que descrivia les tècniques per sortir d'un destret fent servir només l'enginy i els instruments que tens a mà. El professor del curs, de nom codificat GC43, s'havia rebatejat com a MacGyver en honor a la famosa sèrie de televisió.

En Larry s'havia llançat de cap a estudiar electrònica, en un borbolleig de projectes. L'objectiu del dia era enregistrar les notes de la seva guitarra elèctrica directament a l'ordinador, connectant l'instrument musical al PC mitjançant circuits inventats per ell.

Va acabar les últimes operacions i va abraçar la resplendent guitarra vermella posant-se-la en bandolera amb un gest de rocker.

Va connectar-hi l'endoll. Va mirar de lluny la pantalla per comprovar les freqüències. I es va decidir: va col·locar la mà sobre les cordes i va començar un solo de Led Zeppelin.

BRANGGGGGG!!!

Dels altaveus dels amplificadors en van sortir unes notes tan potents que van fer tremolar els vidres de l'àtic del quinzè pis. Prim i escanyolit, en Larry va sortir projectat per l'ona de xoc. Al rostre se li va dibuixar una expressió esfereïda, mentre balbucejava amb un fil de veu:

—M’he des..., descuidat d’apa..., apagar l’equip... de música!

Per acabar-ho d’adobar, uns moments després es va disparar l’alarma antiterratrèmols, seguida de crits de pànic. Havia espantat de mort els altres inquilins del Baker Palace!

—Auxili, haig de fer alguna cosa de seguida!
—va exclamar empenyent sota una taula les andròmines electròniques—. Si descobreixen que he estat jo, he begut oli! —va afegir, preocupat.

Ho va tapar tot amb un llençol just un moment abans que truquessin a la porta.

—Larry Mystery! —va cridar algú—. Has estat tu. El soroll venia d'aquí!

—Ara passarem comptes! —va continuar algú altre.

Per les veus enfadades que se sentien, semblava que al passadís s'hi hagués format una manifestació de protesta.

En Larry es va arreglar de pressa i corrents els cabells despenjats a causa del terrabastall i va anar cap a la porta amb pas circumspecte.

—Qui hi ha? —va preguntar en un to innocent.

A l'altre costat, va esclafir un cor de queixes.

Va posar la cadena de seguretat i va entreobrir la porta just per veure que, pel cap baix, hi havia vint persones. Es va empassar la saliva i va preguntar:

—Vosaltres també l'heu sentit, aquest terratrèmol terrible? En parlen a totes les notícies...

—No ens aixequis la camisa! —el va interrompre l'administrador de l'edifici, un advocat de cabells grisos i amb una americana encreuada del mateix color—. La teva situació només podria empitjorar! —Li va plantar davant del nas un full que tenia tota la pinta de ser una carta de desnonament—. Aquesta és l'última que ens fas, senyor Mystery —va afegir, sever.

Les cames d'en Larry es van tornar de gelatina tremolosa.

—Però si... —va titubejar— no he fet res!

—La guitarra elèctrica! —va irrompre la inquilina del pis de sota, una senyora de veu estrident que treballava en les altes finances—. Abans de l'alarma, he sentit rascar aquest instrument diabòlic!

—No he tocat cap guitarra. Ni tan sols en tinc, creieu-me!

Més queixes.

—Tot això són mentides! El reglament prohibeix els instruments musicals! Fem-lo fora sense

més miraments! —van cridar a cor els habitants de l'elegant edifici.

—N'hem de tenir alguna prova —va intervenir l'administrador mirant de calmar els ànims—. Si em permet, senyor Mystery, voldria comprovar personalment si té una guitarra.

—És clar..., aaa..., endavant.

L'home va entrar i va inspeccionar la sala amb ulls de rapinyaire.

—On l'ha amagada? —va grunyar—. Sota aquest llençol?

El jove detectiu va arronsar les espatlles.

—Miri-ho vostè mateix. Són circuits i equipaments diversos. Em dedico a l'electrònica avançada —va dir escarxofant-se amb indiferència al sofà. Els coixins tous de vellut dissimulaven la forma de la guitarra.

Les recerques van continuar uns quants llargs minuts més, però al final l'administrador es va haver de rendir.

—Bé, senyor Mystery —va declarar, desanimat—. Sense l'objecte del delict, no puc interposar cap reclamació de desnonament.

—Què li havia dit? —va dir en Larry, burleta, convidant-lo amablement a sortir sense aixecar-se del sofà. En aquell instant precis, però, l'EyeNet va emetre unes resplendors enlluernadores.

Era el senyal que l'escola li confiava una nova missió!

En Larry el va arreplegar com un llamp, es va posar una caçadora i es va escapolar entre els inquilins, que encara es queixaven al replà.

Tan bon punt va ser a l'ascensor, va mirar la pantalla de l'artefacte.

—Una investigació a Kenya? —va xisclar.

Per sort, sabia on trobar ben aviat la seva cosina Agatha Mystery, incomparable companya d'aventures!